

JAN ŘÍHA:
ČESKÉ OVOCE

Dr. Ing. KAREL KAMENICKÝ:

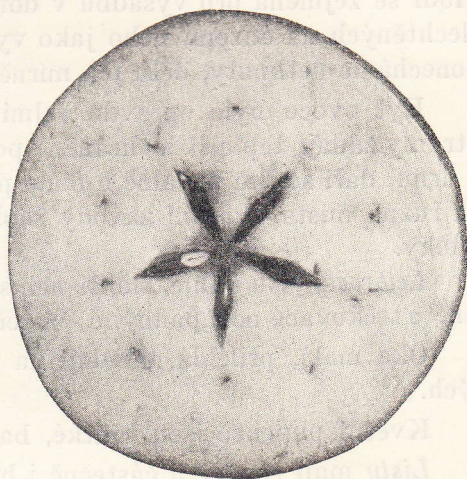
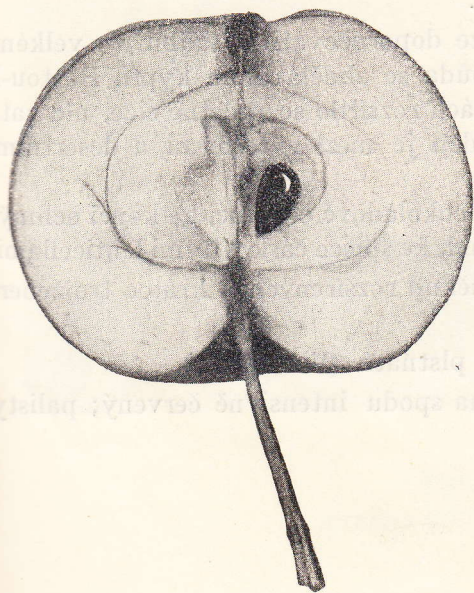
D) JABLKA II.

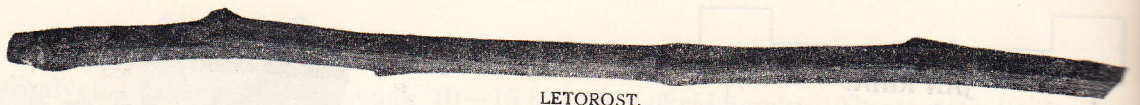
Čís. 99.

ANANASOVÉ ČERVENÉ.

ANANAS ROUGE. — ROTER ANANAS-APFEL.

LETOROST.

VĚTEV KVĚTONOSNÁ.

ANANASOVÉ ČERVENÉ.

Původ a všeobecné poznámky. Ze zprávy dra Lucase, inspektora pomologického ústavu v Reutlingen ve Württembersku, zasláné A. Leroyovi do Angersu ve Francii v šedesátých letech minulého století, dovidáme se o Ananasovém červeném, že jest původu německého. Tato odrůda nalezena byla ve staré ovocné zahradě na labském břehu a to na výšině zvané Sieglitzerberg v Hohenheimu, několik kilometrů od Dessavy, dvorním zahradníkem Richterem, jehož působištěm bylo Luisium u Dessavy.

Není divu, že toto neveliké, ale skvěle zbarvené jablko upoutalo pozornost všech, kdož je jedenkrát uzřeli. Velmi dobrá chuť a zvláštní, jemně kořenitá příchut řadí je k nejlepším odrůdám stolním podzimního období.

Stromy rostou zdravě a přiměřeně silně. Tvoří pěkné, zprvu jehlancovité, později značně rozložené koruny, dosti mohutné. Úrodnost bývá někdy převeliká, až se větve pod tíhou plodů sklánějí, že koruna zdánlivě jeví se zcela rozložená; mnohdy však strom přináší jen jednotlivé plody.

Ve školkách roste přiměřeně bujně, ale nelze ho doporučiti ku šlechtění na janče. Hodí se zejména pro výsadbu v domácích zahradách ve tvaru volně rostoucích krsků šlechtěných na duzenu nebo jako vysokokmeny na pláněti. Krátké plodonoše při řezu ponecháme netknuty, delší jen mírně zkracujeme.

Byť ovoce bylo opravdu velmi jemné, nelze doporučovati výsadbu ve velkém. Stromy žádají teplejší a chráněné polohy, kde půda se obděláváním kypří. Rostou-li v drnu, daří se jim nevalně a málo plodí. V Čechách rozšířilo se nečetně sice, ale zato na různá místa. Přední závody školkařské uvádějí je mezi výtečnými a desertními jablky.

Letorosty jsou štíhlé, slabší neb středně silné, čokoládově červené, ke konci ochmýřené a tečkované nenápadnými, částečně vyvstalými, ke špičce čárkovitými lenticellami.

Oka malá, přilehlá nasedají na patkách poněkud rozšířených a krátce trojžeberných.

Květní pupence jsou krátké, baňaté a šedě plstnaté. (Viz obraz.)

Listy mají řapíky a částečně i hlavní nerv na spodu intenzivně červený; palisty

ANANASOVÉ ČERVENÉ.

ANANAS ROUGE. — ROTER ANANAS-APFEL.

bývají poměrně veliké a široké. Čepele mírně lesklé a svěže zelené jsou na okraji nepravidelně zubaté, dosti ostře i dvojmo pilovité; jsou široce oválné, někdy téměř kruhovitě, až 115 mm dlouhé a 95 mm široké. Příplodní listy mají řapíky tenší a delší, čepele protáhle eliptické s okrajem jemně a ostře pilovitým.

Květy rozvíjejí značně pozdě, rovněž rašení listů je pozdější. Neobyčejně veliké květy mívají korunky až 60 mm široké, zprvu miskovité, později ploše se rozkládající. Jednotlivé plátky korunní mají tvar široce vejčitý a jsou zpravidla lžičkovitě prohnuté. Tyčinek je dvacet; délkou nitek dorůstají úrovní blizen. (Viz obraz.)

Plody na barevné příloze velmi zdařile zpodobené zaslal závod Maškův v Turnově; shodné plody dodal též molitorovský podnik p. J. Veselého a p. Srba z Věkoš. Některé plody byly zcela kulovité, jiné však plošší a jiné opět značně vyšší, asi tvaru Panenského, tedy v kališní polovině poněkud zúženého. Nejčastější šířce 55—60 mm odpovídala výška od 48 do 62 mm. Váha plodů s vysokokmene kolísala od 90 do 100 g.

Kalich s ušty šedě zelenavými, vztyčenými, je téměř uzavřený; tkví v jamce mělké a těsné, drobně žeberkaté. Široká žebra, která zde vznikají, běží as do poloviny plodu a oblost jeho zcela mírně porušují.

Stopka u vysokých plodů často velmi krátká a silná bývá u plodů plošších naopak neobyčejně, až 45 mm dlouhá a při tom poměrně tenká. Ční z jamky nehluboké, na stěnách jemně porezavělé.

Slupka je hladká, až téměř kluzká, mastná, bledě žlutavá. Po celém povrchu plodu však prostírá se jemná, mramorovitě nadržovaná, karminová červeň, nezřetelnými tlumenými proužky žíhaná. Zcela jemné průduchové tečky jsou šedé a žlutavě vroubené, čímž v syté červeně poněkud vynikají. Plody voní velmi příjemně. Na slunci červeň splývá až v nafialový odstín. (Viz přílohu.)

Dužnina je bílá, pod slupkou lehce zarůžovělá, jemná, kyprá, šťavnatá, chuti velmi libě kořenitě a ušlechtilé navinule sladké. V některých letech mívá význačnější malinovou příchut.

Kuželovitá čiška je zpravidla zcela krátká, jindy však dosahuje až k ose jaderníka, která bývá úzce šterbinovitě dutá. Jednotlivá pouzdra jsou těsná, na stěnách málo natrhaná a nejvýše uzoučkou šterbinou do osy pootevřená; obsahují skrovný počet nevelikých, štíhlých jader. Jadrinec je obklopen velmi výraznou linií svazků cévních. (Viz obraz.)

Aby nevadlo, je potřeba sklízeti toto jablko, když již na stromě pěkně vybarvilo. Uloženo uzrává postupně od října do prosince. Vydrží sice i přes leden, ale potom ztratí úplně svoji hodnotu. Nedoporučuje se rozhodně uchovávat je zbytečně dlouho, byť i zdánlivě se drželo neporušené; trátí rozhodně na jakosti.

Na trhu, možno říci, je dosud neznámo. Každý však pozastaví se nad jeho skvělou a lákavou barvou, která je skutečně okrasou stolu. Ač jemné, snese při poněkud pečlivém zabalení dopravu velmi dobře. Bude vždy náležeti k ovocným specialitám. Bohužel nedociluje v obchodě vyšších cen, jelikož se objevuje v období jablky hojně zásobeném.

Stromy i plody, pokud zdejší zkušenosti sahají, netrpí chorobami.

Špatné vlastnosti. Plodnost na vysokokmenech nebývá uspokojivá. Jiné závažnější vady nelze dosud vytknouti.

Literatura a synonyma. Lucas: Die Kernobstsorten Württembergs 1853 str. 45. — Roter Ananasapfel, Leroy: Dictionnaire de pomologie 1873 č. 9 ve III. díle — Ananas

